

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Tegérovou v právním případě

žalobce **F. N.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx

zastoupený advokátem JUDr. Janem Junkem
zapsaným v seznamu advokátů pod číslem 14423
sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1 - Nové Město

proti
žalované **xxx, xxx**
sídlem xxx, xxx

zastoupená advokátem Mgr. Michalem Vepřkem
zapsaným v seznamu advokátů pod číslem 11355
sídlem Husova 242/9, Praha 1 - Staré Město

o zaplacení 550.000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba o uložení povinnosti žalované straně zaplatit žalobci částku 550.000 Kč s příslušenstvím **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** uhradit žalované k rukám jejího zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 65.340 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou 1. února 2021 u Obvodního soudu pro Prahu 1 se žalobce domáhá po žalované zaplacení částky 550.000 Kč s příslušenstvím.
2. Uvedl, že v době od 24. února 2017 do 6. října 2018 byl členem představenstva žalované, přičemž v době od 3. dubna 2017 do 6. října 2018 zastával funkci místopředsedy představenstva žalované.
3. Dále uvedl, že 1. května 2017 uzavřel s žalovanou smlouvu o výkonu funkce, která byla schválena dozorčí radou žalované 25. dubna 2017. Touto smlouvou bylo mezi nimi ujednáno, že za výkon funkce náležela žalobci základní odměna ve výši 110.000 Kč měsíčně. Dále žalobci náležela cílová odměna, a to za předpokladu, že splní podmínky pro její výplatu stanovené dozorčí radou žalované a vyjmenované v příloze č. 5 smlouvy o výkonu funkce. Výše cílové odměny pak představovala 50 % vyplacených základních odměn v roce 2017, tj. 50 % z částky 1.100.000 Kč.
4. Uvedl ještě, že je přesvědčen, že všechny dozorčí radou stanovené podmínky pro výplatu cílové odměny splnil. Dozorčí rada mu však svým rozhodnutím z 2. února 2018 i přesto cílovou odměnu nepřiznala.
5. Cílová odměna mu nebyla vyplacena ani poté, co žalovanou k jejímu uhrazení vyzval dopisem z 19. ledna 2021.
6. Žalovaná nárok uplatněný žalobou neuznala a navrhla, aby byla žaloba zamítnuta.
7. Uvedla, že je pravda, že žalobce byl v době od 24. února 2017 do 6. října 2018 členem jejího představenstva, z čehož v době od 3. dubna 2017 do 6. října 2018 zastával funkci místopředsedy jejího představenstva. K tomu dodala, že členy představenstva volí dozorčí rada.
8. Dále uvedla, že je rovněž pravda, že od 1. května 2017 se výkon funkce žalobce řídil smlouvou o výkonu funkce z 1. května 2017, jakož i že je rovněž pravda, že podle této smlouvy náležela žalobci jednak základní odměna ve výši 110.000 Kč měsíčně, jednak cílová odměna, jejíž poskytnutí bylo závislé na splnění předem dozorčí radou stanovených cílů.
9. Dále uvedla, že je také pravdou, že 2. února 2018 dozorčí rada rozhodla o nepřiznání cílové odměny žalobci, resp. o jejím schválení ve výši 0 Kč, a to pro nespokojenost s fungováním představenstva, mimo jiné, i v souvislosti s pádem Trojské lávky, ke kterému došlo 2. prosince 2017.
10. Rozporovala ovšem, že by žalobci vznikl nárok na cílovou odměnu, navíc v jím tvrzené výši. Podmínky uvedené ve smlouvě o výkonu funkce totiž představují pouze předpoklady, na jejichž základě dozorčí rada rozhodne, zda cílovou odměnu vyplatí či nevyplatí. Přičemž teprve rozhodnutím dozorčí rady o vyplacení cílové odměny mohl žalobci vzniknout nárok na vyplacení cílové odměny; takové rozhodnutí však dozorčí rada nepřijala. Dodala, že i kdyby žalovanému nárok na cílovou odměnu vznikl, nečinila by její výše žalobcem požadovaných 550.000 Kč, nýbrž pouze 440.000 Kč, neboť žalobci byla za rok 2017 vyplacena základní odměna ve výši 880.000 Kč, tj. 8 x 110.000 Kč, a neboť výše cílové odměny činí podle smlouvy 50 % ze souhrnu základních odměn vyplacených žalobci za rok 2017, tj. 50 % z částky 880.000 Kč.

11. Ze shodných tvrzení stran, z provedených důkazů a ze skutečností obecně známých nebo zdejšímu soudu známých z jeho činnosti zdejší soud zjistil, že žalobce byl v době od 24. února 2017 do 6. října 2018 členem představenstva žalované, přičemž v době od 3. dubna 2017 do 6. října 2018 zastával funkci místopředsedy představenstva žalované (nesporná tvrzení stran; obecně známé skutečnosti veřejnosti dostupné z veřejné části obchodního rejstříku).

12. Dále zdejší soud zjistil, že v souvislosti s výkonem této funkce byla 1. května 2017 mezi žalobcem a žalovanou uzavřena smlouva o výkonu funkce, jakož i že obsah této smlouvy byl předtím schválen dozorčí radou žalované (nesporná tvrzení stran).

13. Současně zdejší soud zjistil, že v této smlouvě bylo mezi žalobcem a žalovanou, mimo jiné, ujednáno, že za výkon funkce náleží úplata, a to jednak v podobě základní odměny, jednak v podobě cílové odměny, jednak v podobě ad hoc odměny (čl. 4 odst. 4.1., 4.2. a 4.3. smlouvy o výkonu funkce).

14. Pokud jde o základní odměnu, zjistil zdejší soud současně, že tato odměna přísluší žalobci za každý měsíc výkonu funkce, a to bez dalšího, jakož i že její výše činí 110.000 Kč měsíčně (čl. 4 odst. 4.1. smlouvy o výkonu funkce ve spojení s přílohou č. 1).

15. Pokud jde o cílovou odměnu, zjistil zdejší soud současně, že jde o podmíněnou roční odměnu, když pro tuto odměnu bylo nutné, aby žalobce splnil úkoly stanovené mu dozorčí radou žalované pro daný kalendářní rok (čl. 4 odst. 4.2. smlouvy o výkonu funkce). Výše cílové odměny pak odpovídá 50 % součtu měsíčních základních odměn, které byly žalobci vyplaceny za posuzovaný kalendářní rok (čl. 4 odst. 4.2. smlouvy o výkonu funkce ve spojení s přílohou č. 2). K tomu zdejší soud poznamenává, že pro účely cílové odměny za rok 2017 bylo žalobci uloženo celkem pět úkolů, a to (i.) zajištění plynulého přechodu příspěvkové organizace na akciovou společnost, (ii.) vytvoření plánu marketingu a public relations pro období 2017/2018, (iii.) vytvoření obchodního plánu pro období 2017/2018, (iv.) nastavení pravidel systému právních služeb v žalovaném a (v.) revize a aktualizace všech interních předpisů (čl. 4 odst. 4.2. smlouvy o výkonu funkce ve spojení s přílohou č. 5). Současně zdejší soud zjistil, že nárok na výplatu cílové odměny je podmíněn rozhodnutím dozorčí rady žalované (čl. 4 odst. 4.5. smlouvy o výkonu funkce).

16. Ještě zdejší soud zjistil, že 2. února 2018 probíhalo zasedání dozorčí rady žalované, na kterém bylo, mimo jiné, rozhodováno i o výši odměn členů představenstva žalované za rok 2017, a že v rámci tohoto bodu bylo dozorčí radou žalované rozhodnuto, že každému členovi představenstva žalované, tedy i žalobci, bude vyplacena odměna ve výši 0 Kč (zápis z 25. zasedání dozorčí rady žalované konaného 2. února 2018).

17. K tomu zdejší soud poznamenává, že z ostatních provedených důkazů zdejší soud nezjistil v rámci jejich hodnocení žádné další skutečnosti rozhodné pro toto řízení. Ještě k tomu zdejší soud poznamenává, že další navržené důkazní prostředky neprováděl, a to z důvodu jejich nadbytečnosti, když všechny skutečnosti potřebné k rozhodnutí o žalobě zjistil z již provedených důkazních prostředků.

18. Na základě všech těchto zjištění dospěl zdejší soud ke skutkovému závěru, že žalobce byl v době od 24. února 2017 do 6. října 2018 členem představenstva žalované, přičemž v době od 3. dubna 2017 do 6. října 2018 zastával funkci místopředsedy představenstva žalované, jakož i že v souvislosti s výkonem této funkce byla 1. května 2017 mezi žalobcem a žalovanou uzavřena smlouva o výkonu funkce, jejíž obsah byl předtím schválen dozorčí radou žalované.

19. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovému závěru, že za výkon této funkce byla sjednána úplata, a to v podobě (i.) základní odměny vyplácené měsíčně, (ii.) cílové odměny vyplácené ročně a (iii.) ad hoc odměny.

20. Pokud jde o cílovou odměnu, potom dospěl zdejší soud ke skutkovému závěru, že tato odměna je odměnou podmíněnou. Jednak je tato odměna podmíněna splněním úkolů ze strany žalobce, které mu byly uloženy dozorčí radou žalované, jak se podává z čl. 4 odst. 4.2. smlouvy o výkonu funkce, konkrétně ze slov „*společnost (tj. žalovaná) je takéž povinna ubravit místopředsedovi představenstva (tj. žalobci) cílovou odměnu za předpokladu, že místopředseda představenstva ... splní podmínky pro výplatu cílové odměny, které pro konkrétní pozici ... schválila dozorčí rada společnosti.*“ V čl. 4 odst. 4.5. smlouvy o výkonu funkce je ovšem dále stanoveno, že „*peněžítá plnění poskytovaná místopředsedovi představenstva jsou splatná ... v případě cílové odměny ... patnáctým (15.) dne ode dne přijetí rozhodnutí dozorčí rady společnosti, nerozhodne-li dozorčí rada jinak.*“ V tomto ujednání se tedy hovoří o tom, nárok žalobce na cílovou odměnu je podmíněn ještě rozhodnutím dozorčí rady žalované. Je sice pravdou, že v tomto ujednání není blíže specifikováno, o jaké rozhodnutí dozorčí rady jde, z kontextu celého ujednání lze však dovodit, že jde o rozhodnutí dozorčí rady o schválení vyplacení cílové odměny (jediné další v úvahu připadající rozhodnutí dozorčí rady, a to rozhodnutí, kterým se schvalují podmínky pro výplatu cílové odměny, je nutno odmítnout již jen pro časovou nesouslednost – vzhledem k tomu, že podmínky pro výplatu cílové odměny se schvalují předem, nastala by přijetím tohoto výkladu absurdní situace, kdy splatnost cílové odměny by nastala 15 dnů po schválení podmínek, tedy mnohem dříve než by uplynula doba, v rámci které mají být tyto podmínky splněny). Ostatně, to, že v čl. 4 odst. 4.5 smlouvy o výkonu funkce je myšleno rozhodnutí o schválení vyplacení cílové odměny, podporuje i to, že stejné pravidlo platí pro splatnost ad hoc odměny, u které je rozhodnutí dozorčí rady o jejím schválení jednou podmínkou, jak plyne z čl. 4 odst. 4.3. smlouvy o výkonu funkce. Proto zdejší soud dospěl ke skutkovému závěru, že nárok žalobce na cílovou odměnu je podmíněn ještě rozhodnutím dozorčí rady žalované, a to konkrétně rozhodnutím dozorčí rady o schválení vyplacení cílové odměny.

21. Z § 59 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech v platném znění (dále jako „*zák. o obch. korp.*“) se podává, že smlouvou o výkonu funkce se upravují práva a povinnosti mezi obchodní korporací a členem jejího voleného orgánu.

22. Podle § 60 zák. o obch. korp. platí, že smlouva o výkonu funkce v kapitálové společnosti obsahuje také tyto údaje o odměňování: (a) vymezení všech složek odměn, které náleží nebo mohou náležet členovi voleného orgánu, včetně případného věcného plnění, úhrad do systému penzijního připojištění nebo dalšího plnění, (b) určení výše odměny nebo způsobu jejího výpočtu a její podoby, (c) určení pravidel pro výplatu zvláštních odměn a podílu na zisku pro člena voleného orgánu, pokud mohou být přiznány, a (d) údaje o výhodách nebo odměnách člena voleného orgánu spočívajících v převodu účastnických cenných papírů nebo v umožnění jejich nabytí členem voleného orgánu a osobou jemu blízkou, má-li být odměna poskytnuta v této podobě.

23. Podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jako „*obč. soud. řád*“) platí, že soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu věci, přičemž rozhodující je stav v době jeho vyhlášení.

24. Z § 151 odst. 1 obč. soud. řádu se podává, že v rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí, soud současně rozhodne i o povinnosti k náhradě nákladů řízení.

25. Podle § 142 obč. soud. řádu platí, že soud přizná účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, přičemž v § 137 obč. soud. řádu se podává, že náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníka a jeho zástupce, včetně soudního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné, náhrada za daň z přidané hodnoty a, je-li zástupcem účastníka řízení advokát, tak ještě odměna za zastupování určená podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění (dále jako „adv. tarif“) a podle jejich ustanovení o mimosmluvní odměně.

26. Výše mimosmluvní odměny se podle § 6 odst. 1 adv. tarifu stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát v právní věci udělal. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby se určí přepočtem uvedeným v § 7 adv. tarifu. Úkony právní služby, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 11 adv. tarifu.

27. Výše náhrady hotových výdajů se se podle § 13 odst. 3 adv. tarifu stanoví částkou 300 Kč za jeden úkon právní služby.

28. Náhrada za daň z přidané hodnoty se advokátovi přizná, pokud o ni požádá a pokud podle § 14a odst. 1 adv. tarifu předloží soudu osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.

29. Vzhledem k tomu, že se žalobce domáhá po žalované zaplacení částky 550.000 Kč s příslušenstvím, postupoval zdejší soud podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu a žalobu zamítl. Dospěl totiž k závěru, že nárok uplatněný žalobou žalobci nesvědčí.

30. Jak se podává z tvrzení žalobce, žalobou požadovaná částka 550.000 Kč představuje cílovou odměnu za rok 2017, na kterou mu vznikl nárok při výkonu funkce místopředsedy představenstva žalovaného, když splnil všechny podmínky stanovené mu dozorčí radou žalované.

31. Zdejší soud se s tvrzeními žalobce ztotožňuje v tom, že smlouvou o výkonu funkce z 1. května 2017 byla mezi žalobcem a žalovanou skutečně ujednána cílová odměna, jakož i že tato odměna byla ujednána jako odměna podmíněná, tedy jako odměna, na jejíž výplatu vznikl nárok splněním určitých sjednaných nebo předem stanovených podmínek. Stejně tak se zdejší soud ztotožňuje s žalobcem v tom, že mezi tyto podmínky pro získání cílové odměny za rok 2017 patří seznam úkolů stanovený dozorčí radou žalobci v souladu se smlouvou o výkonu funkce a obsažený v příloze č. 5 této smlouvy o výkonu funkce.

32. Již se ovšem zdejší soud nemůže ztotožnit s tvrzeními žalobce v tom, že žalobci vznikl nárok na vyplacení cílové odměny za rok 2017 již jen splněním úkolů stanovených mu dozorčí radou žalované. A to proto, že tato tvrzení zcela opomíjejí ujednání v čl. 4 odst. 4.5. smlouvy o výkonu funkce, podle kterého nastane splatnost, neboli nárokovatelnost, cílové odměny uplynutím 15 dnů od rozhodnutí dozorčí rady o schválení její výplaty.

33. A protože v rámci řízení bylo zjištěno, že dozorčí rada žalované vyplacení cílové odměny za rok 2017 žalobci neschválila, nezbylo zdejšímu soudu než uzavřít, že žalobci nevznikl vůči žalované nárok na vyplacení této odměny.

34. K tomu zdejší soud pro úplnost poznamenává, že se na první pohled může zdát, že se v této části zdejší soud přiklání k tvrzením žalované. Je tomu tak proto, že tvrzení

žalované reflektují existenci ujednání v čl. 4 odst. 4.5. smlouvy o výkonu funkce, jakož i proto, že podle zdejšího soudu se tvrzení žalované zdají logická v tom ohledu, že je-li vyplacení nějaké odměny podmíněno splněním nějakého úkolu, tak že její výplatu lze vázat až na závěr, že tento úkol byl splněn. Výše uvedené závěry zdejšího soudu nicméně neznamenají, že dozorčí rada žalované může odmítnout schválit výplatu cílové odměny i tehdy, bude-li zjevné a nepochybné, že podmínky pro její vyplacení stanovené postupem upraveným v ujednání čl. 4 odst. 4.2 smlouvy o výkonu funkce byly žalovaným splněny – nic takového totiž zdejší soud neuvedl a neuvádí. Porovnáním obou ujednání, tedy čl. 4 odst. 4.2. a čl. 4 odst. 4.5. smlouvy o výkonu funkce, lze totiž dospět k závěru, že rozhodnutí dozorčí rady žalované podle čl. 4 odst. 4.5. smlouvy o výkonu funkce bude ve vztahu k cílové odměně spíše pouze formálním konstatováním faktického stavu, tj. toho, zda žalovaný své úkoly splnil nebo nesplnil.

35. Právě uvedené však ničeho nemění na tom, že žalovanému nesvědčí nárok na vyplacení této cílové odměny, a to ani tehdy, připustil-li by zdejší soud, že žalovaný splnil všechny úkoly pro vyplacení cílové odměny za rok 2017, jak jsou uvedeny v příloze č. 5 smlouvy o výkonu funkce, a že dozorčí rada pochybila, pokud mu její vyplacení neschválila. To proto, že takový závěr by znamenal přezkum usnesení dozorčí rady žalované, přičemž platí zákaz přezkumu rozhodnutí vydaného v působnosti nejvyššího orgánu obchodní korporace v jiném řízení než řízení rejstříkovém nebo speciálního řízení o určení neplatnosti rozhodnutí nejvyššího orgánu právnické osoby. Na tomto místě je nutno poznamenat, že rozhodnutí o jmenování žalobce členem představenstva žalované, jakož i rozhodnutí o nechválení výplaty cílové odměny za rok 2017 sice představují rozhodnutí, která byla vydaná dozorčí radou žalované a nikoli valnou hromadou žalované, coby jejím nejvyšším orgánem, ale i tak jsou přezkoumatelná podle § 430 odst. 1 zák. o obch. korp. jako by šlo o rozhodnutí valné hromady žalované, neboť jde o rozhodnutí vydaná dozorčí radou žalované v působnosti valné hromady žalované, která na dozorčí radu přešla využitím možnosti uvedené v § 438 zák. o obch. korp.

36. Vše právě uvedené tedy směřuje k závěru, že hodlal-li se žalobce bránit, že všechny úkoly stanovené pro přiznání cílové odměny za rok 2017 splnil a že dozorčí rada nerozhodla správně, dospěla-li k opačnému závěru, potom se měl domáhat určení neplatnosti tohoto rozhodnutí dozorčí rady. Prostor pro žalobu na zaplacení cílové odměny by byl dán až tehdy, kdy by žalobci nebyla tato odměna vyplacena, přestože by existovalo rozhodnutí dozorčí rady o tom, že žalobce splnil všechny podmínky pro její vyplacení.

37. Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval soud dále podle § 151 obč. soud. řádu a rozhodl o povinnosti k náhradě nákladů soudního řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 obč. soud. řádu ve spojení s § 137 obč. soud. řádu a přiznal žalované právo vůči žalobci na náhradu nákladů řízení.

38. Vzhledem k těmto skutečnostem zdejší soud přiznal žalované právo na náhradu nákladů řízení ve výši 65.340 Kč, sestávající z odměny zástupci žalobkyně, advokátovi, sestávající z (a) odměny za pět úkonů právní služby

- a. příprava a převzetí zastoupení včetně první porady s klientem podle § 11 odst. 1 písm. a) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 10.500 Kč určené z tarifní hodnoty 550.000 Kč,
- b. písemné podání nebo návrh ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 10.500 Kč určené z tarifní hodnoty 550.000 Kč,
- c. účast na jednání před soudem konaném 16. června 2022 za každé dvě započaté hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 10.500 Kč určené z tarifní hodnoty 50.000 Kč,

d. písemné podání nebo návrh ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 10.500 Kč určené z tarifní hodnoty 550.000 Kč,

e. účast na jednání před soudem konaném 8. září 2022 za každé dvě započaté hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 10.500 Kč určené z tarifní hodnoty 50.000 Kč,

z (b) náhrady hotových výdajů za pět úkonů právní služby v celkové výši 1.500 Kč a z (c) náhrady daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z 54.000 Kč, tj. 11.340 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (§ 201 obč. soud. řádu), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze.

Praha, 8. září 2022

JUDr. Marie Tegérová

samosoudkyně